

og Regjeringen komme til at staa i et mere klart Lys lige over for hinanden, idet man da er sig bevidst, at der ikke er Punkter, som ikke ere dragne frem. Jeg mener saaledes, at vi bør støtte den omtalte Indstilling ogsaa af denne Grund.

Sæde: Jeg har begjæret Ordet, nærmest fordi jeg idag kan komme med en Oplysning, som det ikke var mig muligt at give sidst, nemlig om, hvorledes denne Sag har stillet sig i det følgende Finantsaar. I 1873—74 er der efter Regnskabs-oversigten, som jeg netop modtog samme Dag, som Afstemningen fandt Sted, atter blevet givet Rantonnementstillæg til de Officerer og Underofficerer, der have været i Leiren paa Amager, og Udgiften har beløbet sig til 1,311 Rd. 63 f. Man vil altsaa heraf se, at denne Udgift ikke har Karakteren af noget Midlertidigt, men at den rimeligvis vil vende tilbage hvert Aar, og dersom de Herrer have efterset Rantonnementstillægs-Kontoen, som den er foreslaaet i det Finantslovsforslag, der nu foreligger til Behandling, ville de have set, at den paagjældende Udgift endnu ikke er budgetteret. Som Budgetteringen er, er der en Konto for Søforterne, en for Leiren ved Hald, og en tredje for Rantonnement i andre Anledninger. Det vilde nu være rigtig, at denne Udgift til Leiren paa Amager var særlig budgetteret som Nr. 3, ligesom Udgifterne ere særlig budgetterede for Søforterne og Leiren ved Hald. Den ærede 1ste Landsthingsmand for 2den Kreds (Gaffner) yttrede rigtignok sidst, at, da Antallet af Personalet i Leiren paa Amager maa være meget, maatte dette bevirke, at man hellere maatte henføre denne Udgift til Rantonnementstillæg til andre Leiligheder, men hertil skal jeg dog bemærke, at Rantonnementstillægene baade til Søforterne og til Leiren ved Hald ogsaa ere værende. Jeg tror ikke, at det noget Aar netop har slaet til, at Regnskabet har været fuldstændig i Overensstemmelse med Budgettet. Efter denne Oplysning haaber jeg, at det vil være det ærede Thing klart, at der kan have været god Grund for Statsrevisionen til at fremsætte den Indstilling, som det har fremsat, at Udgiftsposten, 888 Rd. 87 f., passerer. Jeg skal endnu kun bemærke, at der ved en Feiltagelse staa i Statsrevisionens Beretning „Overskrivelse“, 888 Rd. 87 f., i Stedet for „Udgiftsposten“; thi paa selve Kontoen er der en større Overskrivelse, nemlig af 1,557 Rd. 24½ f. Da Bevillingen var 1,791 Rd. 64 f., synes det at ligge meget nær, at en Overskrivelse, der saa meget nærmer sig til at være lige saa stor som Bevillingen, er for stor til, at den ret vel kan gaa ind under „Benevnelsen „tallulatorisk“. I 1873—74 var der ligeledes bevilget 1,791 Rd. 64 f., og der har været en Overskrivelse af 1,881 Rd. 53 f., altsaa en Overskrivelse, der er større end Bevillingen.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes

Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Forslag af N. Rasmussen, N. Pedersen, N. Sjøtte, E. Schøler, M. Andersen, Mogenssen, Frandsen, Hauerslev under Nr. 1:

Efter Punkt 2 indsættes som et nyt Punkt:
„Statsregnskabs § 22. Krigsministeriet. Konto 1. b. 2. c. Udgiften, 888 Rd. 87 f., til Rantonnementstillæg til Officerer og Underofficerer af Sergentklassen, der have været udlagte i Artilleriets Leir paa Amager, passerer.“
vedtoges med 29 Stemmer mod 10.

Derefter fattes Ændringsforslaget under Nr. 2 under Forhandling.

Ordføreren: Den Enighed, der i det Hele fandt Sted i Udvalget angaaende Statsrevisionens Betænkning, bristede, som det vil erindres, paa den 4de Indstilling. Dog var Menigheden her mere tilsynsøgende end virkelig. Hele Udvalget var enigt om ikke at kunne tiltræde Indstillingspunktet, som det forelaa fra Statsrevisionen, i uforandret Stikelse, og ligeledes var hele Udvalget enigt om det Distelige i, navnlig efter den Opsigt, denne Sag havde vakt ogsaa udenfor Salen, at der burde foreligge et Afstemningspunkt, over hvilket Rigsdagen kunde afgive et Botum. Men hvad der skulde forelægges Thinget til Afstemning, derom kunde man ikke ret blive enig. Nogle mente, at det vilde være tilfredsstillende, om man indskød Ordet „vedvarende“ i Statsrevisionens Indstilling; men andre Medlemmer fandt sig ikke tilfredsstillende dermed, og saaledes opstod der et Mindretal og et Flertal. Under Sagens Behandling her i Thinget, tiltraadte den ærede 3die Landsthingsmand for 1ste Kreds (Moug) ganske Udvalgets Formening om, at det ikke var heldigt, om Statsrevisionens Indstilling blev vedtagen uforandret, og han syntes heller ikke ret at være tilfreds med Mindretallets Indstilling, men tiltraadte dog at vedtage denne under Forbehold af, at der skulde foreligge et Ændringsforslag til samme ved Sagens følgende Behandling. Det ærede Medlem og flere af Thingets ærede Medlemmer ere nu blevene enige om at slutte sig om et Forslag som det her foreliggende. De have derefter tilfattet Udvalget det og anmodet dette om, for saa vidt det kunde slutte sig dertil, at fremlægge det her i Salen som sit. Det er det, jeg herved har den Ære at gjøre; og jeg skal anbefale Thinget at stemme for dette Ændringsforslag, der lyder saaledes: „Med Anerkendelse af Marinemineriets Bestræbelser for at forebygge Gjentagelse af tidligere Uorden paa Lærstet anbefales dettes